

KATARZYNA GÓRKIEWICZ* – LUBLIN

EDWARD FERENC (1952-2023)

Edward Ferenc urodził się 3 sierpnia 1952 roku w Zaburzu, w powiecie zamojskim (gmina Radecznica), w rodzinie chłopskiej. Jego rodzicami byli Jan i Maria z Polskich. Kiedy miał osiem miesięcy matka zmarła, natomiast ojciec ożenił się ponownie. Chłopcem zaopiekowała się krewna – ciocia Katarzyna, natomiast jego brat trafił do domu dziecka.

Szkolę podstawową ukończył w rodzinnej miejscowości. W 1967 roku podjął naukę w Technikum Mechanizacji Rolnictwa w Lublinie (po 4 latach nauki placówka ta została przeniesiona do Lubyczy Królewskiej). Świadectwo dojrzałości uzyskał w 1972 roku jako technik mechanizacji rolnictwa. W tym samym roku rozpoczął studia na sekcji filozofii teoretycznej na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Zaangażowany w życie studenckie, m.in. w prace nad reaktywacją czasopisma Koła Filozoficznego Studentów KUL „Philosophia”, wydawanego w latach 1954-1956, był też autorem jego emblematu¹. Studia ukończył uzyskaniem 3 czerwca 1977 roku absolutorium.

Na początku lipca 1977 roku złożył podanie do rektora KUL o przyjęcie do pracy w Bibliotece Zakładów Filozofii Teoretycznej. Otrzymał poparcie prof. Antoniego Stępnia oraz ówczesnego dyrektora Biblioteki Uniwersyteckiej KUL Andrzeja Paluchowskiego i z dniem 1 października został przyjęty na staż

* Katarzyna Górkiewicz – dr nauk humanistycznych, kustosz biblioteczny, kierownik Bibliotek Specjalistycznych KUL

e-mail: katarzyna.gorkiewicz@kul.pl

<https://orcid.org/0009-0007-7317-9944>

¹ E. Ferenc, *Był dla nas darem*, „Ethos”, 20 (2007) nr 3/4, s. 254-255.

w Bibliotece Głównej (zgodnie z sugestią tego ostatniego, aby tam najpierw odbył przeszkolenie).

Stałe zatrudnienie jako młodszy bibliotekarz, już w bibliotece zakładowej Wydziału Filozofii, uzyskał w 1978 roku. Pod koniec tegoż roku zamieszkał w przyznanym przez KUL mieszkaniu przy ulicy Sławińskiego (dzisiejsza Niecała), a 16 czerwca 1979 roku ożenił się z Wiesławą Błaszczak.

Obowiązki zawodowe zawsze wykonywał z ogromnym zaangażowaniem, w trudnych czasach dbając o pozyskiwanie nie tylko niezbędnych pozycji dla księgozbioru biblioteki, ale też pomagając „zdobywać” książki pracownikom naukowym². W 1980 roku awansował na stanowisko bibliotekarza, a z początkiem 1984 roku na starszego bibliotekarza. W dyżurach w bibliotece zakładowej wspomagali go w tych latach wyznaczeni przez władze Wydziału asystenci. Była to pomoc bardzo cenna, nieodzowna w wypadku nieobecności etatowego bibliotekarza. Edward Ferenc korzystał z takiego wsparcia kilkakrotnie, gdy ubiegał się o zgodę na urlopy bezpłatne związane z wyjazdami zagranicznymi – do przyjaciela do Włoch, na kurs językowy do RFN, czy pielgrzymkę do Rzymu.

Równocześnie z pracą w Bibliotece przygotowywał pracę magisterską pt. *Typologia fotografii jako punkt wyjścia analizy ejdetycznej dzieła fotograficznego*, której promotorem był prof. dr hab. A. Stępień. Magisterium uzyskał 22 czerwca 1984 roku. Dnia 7 grudnia 1985 roku urodził się jego syn – Grzegorz Maria.

Edward Ferenc pracował w Bibliotece Zakładu Filozofii do 1997 roku. W międzyczasie (1 października 1996 roku) uzyskał awans na stanowisko kustosa bibliotecznego. Przeprowadził komputeryzację swojej jednostki, wykorzystując do tego program MAK. Wysokie kompetencje, szczególnie w zakresie nowych technologii, były powodem, dla którego dyrektor Biblioteki A. Paluchowski wystąpił do władz Uczelni z prośbą, aby od 1 października 1997 roku przenieść E. Ferenc (za zgodą zainteresowanego) do Biblioteki Głównej. Zostały mu powierzone obowiązki kierownika Oddziału Czasopism, w którym zajmował się przede wszystkim pracami nad wdrożeniem systemu VTLS dla druków ciągłych.

Niezwykle bliskie były dla niego zagadnienia związane z osobą św. Jana Pawła II.

Z tego powodu we wrześniu 2000 roku zwrócił się z prośbą do władz Uczelni o oddelegowanie w wymiarze na pół etatu do pracy w Instytucie Jana Pawła II. W podaniu następująco tłumaczył swój wniosek:

Pragnę przy tym zaznaczyć, iż motywem zamiaru tej częściowej zmiany dotychczasowego miejsca pracy i podjęcia jej w wymiarze połowy etatu w ramach innej instytucji mojego Uniwersytetu, jest przede wszystkim pragnienie skorzystania z oferty pracy w Instytucie, którego dewizą i zadaniem jest recepcja myśli i służba dziełu Ojca Świętego Jana Pawła II. W możliwości podjęcia tej pracy widzę realizację mojego pragnienia służenia także temu dziełu³.

Uzyskał zgodę ks. rektora Andrzeja Szostka na taką zmianę, a po kilku miesiącach poprosił o zwolnienie z funkcji kierownika Oddziału Czasopism w Bibliotece

² Tamże, s. 258.

³ A KUL, sygn. A 1424, Ferenc Edward [akta osobowe], Pismo do JM rektora KUL prof. Andrzeja Szostka za pośrednictwem Dyrekcji Biblioteki Uniwersyteckiej KUL z dn. 13 września 2000 r.

Uniwersyteckiej KUL i możliwość przejścia do pracy w Instytucie w pełnym wymiarze godzin. Z funkcji kierownika został zwolniony z dniem 31 marca 2001 roku. Od 1 lipca 2001 roku rozwiązana została umowa o pracę na stanowisku kustosa bibliotecznego w Bibliotece Uniwersyteckiej KUL i nawiązana umowa o pracę w Instytucie Jana Pawła II na stanowisku starszego dokumentalisty oraz zastępcy sekretarza. Edward Ferenc zajmował się obsługą sekretariatu Instytutu, współorganizował sympozja, dokumentował działania jednostki, przygotowywał teksty do publikacji, obsługiwał księgozbiór podręczny Instytutu, a także przygotował kilka własnych publikacji w wydawanym przez Instytut kwartalniku „Ethos”. W 2007 roku ukazało się jego wspomnienie o zmarłym profesorze Wojciechu Chudym, z którym od czasu studiów łączyła go przyjaźń⁴. Obszerny tekst, opatrzone wieloma zdjęciami, jest nie tylko przypomnieniem postaci kolegi, ale też ciekawą, pełną anegdot opowieścią o czasach studenckich, wspólnych pasjach, o ludziach KUL-u lat 70. ubiegłego stulecia.

Edward Ferenc opublikował w „Ethosie” także dwie recenzje – w 2010 roku omówił książkę Leszka Mądziaka pt. *Teatr, scenografia, warsztaty, fotografia, plakat*⁵, a w 2012 roku Leona Popka *Ostrówki. Wołyńskie ludobójstwo*⁶.

Dnia 23 marca 2012 roku w „Kurierze Lubelskim” (dodatek „Magazyn”) ukazała się rozmowa, jaką z Edwardem Ferencem przeprowadziła Ewa Czerwińska⁷. Tekst, wydrukowany w cyklu „Sagi Lubelszczyzny” dotyczył dzieciństwa, losów najbliższych i tęsknoty za matką, która zmarła na gruźlicę. Artykułowi towarzyszył bardzo osobisty wiersz pt. *Mamo*.

W związku ze zmianami w strukturze Ośrodka Badań nad Myślą Jana Pawła II Instytutu Jana Pawła II, jakie nastąpiły w 2013 roku, E. Ferenc wrócił do Biblioteki Uniwersyteckiej KUL z przydziałem do jednej z bibliotek specjalistycznych – Biblioteki Instytutu Psychologii, gdzie pracował przede wszystkim nad opracowaniem księgozbioru. Na emeryturę przeszedł z dniem 27 września 2019 roku.

Za swoją pracę był nagradzany przez władze Uczelni indywidualną nagrodą rektorską trzeciego stopnia (29 maja 2000 roku) oraz indywidualną nagrodą rektorską pierwszego stopnia (20 sierpnia 2019 roku). Zawsze pozostał wierny Uniwersytetowi, Bibliotece Uniwersyteckiej, a przede wszystkim ludziom, z którymi przyszło mu dzielić życie.

Jego ukochanym miejscem były strony rodzinne – Roztocze, któremu poświęcił wiersz *Mała Ojczyzna*, napisany w kwietniu 2021 roku. Zacytował go we wzruszającym wspomnieniu, wydrukowanym na łamach gazetki parafialnej „Zwiastun”, o. Andrzej Derdziuk OFMCap, z którym się przyjaźnił⁸.

Edward Ferenc zmarł po długiej chorobie 5 września 2023 roku. W kościele parafialnym pw. Niepokalanego Serca Maryi i św. Franciszka w Lublinie 12 września pożegnało go liczne grono przyjaciół, znajomych, współpracowników.

⁴ Ferenc, *Był dla nas darem*, s. 249-265.

⁵ Tenże, *Otworzyć się na mistyczną aurę*, „Ethos”, 23 (2010) nr 1, s. 274-279.

⁶ Tenże, *Pamięć przywrócona*, „Ethos”, 25 (2012) nr 1/2, s. 378-384.

⁷ *Bo przecież całe życie jej szukałem*, z E. Ferencem rozm. E. Czerwińska, „Kurier Lubelski. Magazyn”, 2012 nr 70 (23 marca), s. II-III.

⁸ A. Derdziuk, *Śp. Edward Ferenc*, „Zwiastun”, 2023, 5 listopada, s. 7-9.

Pogrzeb odbył się dzień później w kościele pw. Znalezienia Krzyża Świętego w parafii Mokrelipie. Śp. E. Ferenc, zgodnie ze swoją wolą, spoczął na tamtejszym cmentarzu parafialnym, nieopodal miejsca, gdzie się urodził, tam gdzie pochowana jest także jego mama.

Słowa kluczowe: Edward Ferenc; Wydział Filozofii; Biblioteka Uniwersytecka KUL; Instytut Jana Pawła II

REFERENCES / BIBLIOGRAFIA

Archiwum Uniwersyteckie KUL (A KUL)
sygn. A 1424, Ferenc Edward [akta osobowe].

Bo przecież całe życie jej szukałem, z E. Ferencem rozm. E. Czerwińska, „Kurier Lubelski. Magazyn”, 2012 nr 70 (23 marca), s. II-III.

Derdziuk Andrzej, *Śp. Edward Ferenc*, „Zwiastun”, 2023, 5 listopada, s. 7-9.

Ferenc Edward, *Był dla nas darem*, „Ethos”, 20 (2007) nr 3/4, s. 249-265.

Ferenc Edward, *Otworzyć się na mistyczną aurę*, „Ethos”, 23 (2010) nr 1, s. 274-279.

Ferenc Edward, *Pamięć przywrócona*, „Ethos”, 25 (2012) nr 1/2, s. 378-384.